

Г-нъ прокуроръ каза, че съмъ искалъ всички да блъсятъ подиря ми. Азъ ще кажа, че не съмъ блъсялъ подиръ мене; блъсяли съмъ подиръ ония, които съмъ ходили отъ село па село. Азъ не съмъ каралъ да ме сръщатъ съ жандарми, напротивъ всички съмъ били свободни, ако щатъ да ме сръщатъ, ако щатъ да ме не сръщатъ, когато съмъ пътувалъ самъ.

Г-нъ прокурора каза още, че съмъ искалъ да бъда пътешественикъ. Азъ бихъ желалъ всички български М-ри да бдятъ пъти, да не носятъ яйца на чужди полози.

Каза г-нъ прокуроръ, че съмъ нападалъ сопаджийтъ. Знаете ли г-да какво ми дохожда на умъ. Миналия въкътъ, въ една война, единъ француски генералъ, главно командуващият на една войска, въ време на едно сражение скрилъ се въ една воденица. Свършило се сражението и когато се възвърналъ генерала въ Парижъ, хората казали че той се покрилъ не съмъ слава, а съмъ паспалъ. Азъ можъ да кажа, че единъ офицеринъ, предъ единъ офицерски съдъ да излиза да хвали сопата, да говори, че връзантъ човѣкъ може да се бие, че десетъ души можът да паднатъ на еднааждъ, това е странно. Можъ да ви кажа, никога да ви не иде на умъ, че сопата може да бъде благородна. Ако нашата армия се въспитава отъ такива чувства, то имаме добро име за армията! Сопата да хвалишъ, вързанъ човѣкъ да биешъ, това не е кавалерство.

Г-нъ прокуроръ каза, че въ Европа съществували закони за шпионството, азъ такова нѣщо не зная. Той каза, че имало и военни шпиони, и такова нѣщо нѣма. Военните просто прашатъ нѣкои хора да разузнаятъ нѣкои работи. Азъ можъ да кажа на г-на прокурора единъ примѣръ. Въ миналия въкъ въ време на Северо-Американската война, отива единъ прѣдрѣшенъ офицеринъ въ Америка и го хваща. При всичките настоявания на Вашингтона не може да се спаси майоръ Андре. Обѣсили го, но не като мирски човѣкъ, не като шпионинъ, а като воененъ. Така щото военно шпионство е немислимо, даже въ гражданското шпионство хората получаватъ жалование да мхтятъ водата, да ги оставатъ тѣхъ да распорѣждатъ.

Г-нъ прокурора каза, че азъ съмъ стоялъ въ бездѣствие прѣстожно и не морално. Азъ незная до колко бездѣствие може да бъде това и азъ не зная въ какво може да се обвинявамъ, ако немогъ да съчувствувамъ на дѣйствията на нѣкои хора. Ако стоишъ на страна, ако не вършишъ нищо, то било